

1. ΠΙΣΩ Η ΜΠΡΟΣΤΑ ΑΠΟ ΤΙΣ ΕΥΡΩΠΑΙΚΕΣ ΕΞΕΛΙΞΕΙΣ

Μέσο: . . . . . ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΚΥΡ_ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ

Ημ. Έκδοσης: . . . 16/05/2021 Ημ. Αποδελτίωσης: . . . 16/05/2021

Σελίδα: 9

Innews ΑΕ - Αποδελτίωση Τύπου - <http://www.innews.gr>

Πίσω ή μπροστά από τις ευρωπαϊκές εξελίξεις;

Του ΑΛΕΚΟΥ ΚΡΗΤΙΚΟΥ*

Οι υπουργοί Οικονομικών της Γαλλίας και της Γερμανίας πραγματοποίησαν στις 27 Απριλίου κοινή παρουσίαση των σχεδίων ανάκαμψης των δύο χωρών τους, τα οποία θα υπέβαλλαν την επομένη στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή, από κοινού μάλιστα με την Ιταλία και την Ισπανία, όπως ανακοίνωσαν. Ο Γάλλος υπουργός Μπριγιό Λε Μερ, μάλιστα, κάνοντας επίδειξη της ενότητας μεταξύ των δύο ισχυρότερων οικονομιών της Ευρώπης, έκλεισε την κοινή συνέντευξη Τύπου με την μάλλον αυτάρεσκη, αλλά πολύ σημαντική για τα ευρωπαϊκά πράγματα, διαπίστωση: «Όταν η Γαλλία και η Γερμανία θέλουν, η Ευρώπη μπορεί!».

Η χώρα μας κατέθεσε το δικό της εθνικό σχέδιο μία ημέρα πριν από τους τέσσερις, συνοδευόμενο από τις επαινετικές δηλώσεις παραγόντων των Βρυξελλών, με προεξάρχουσα την ίδια την πρόεδρο της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Εύλογα όμως μπορεί κάποιος να

αναρωτηθεί: Δεν θα μπορούσε η υποβολή να καθυστερήσει λίγες ώρες και, αφού βεβαίως θα είχε προηγηθεί η ανάλογη διπλωματική προεργασία, το εθνικό μας σχέδιο να υποβληθεί μαζί με τα σχέδια αυτών των τεσσάρων σημαντικών χωρών και να συμπεριληφθεί στις πανηγυρικές εξαγγελίες των δύο υπουργών; Ούτως ή άλλως δεν το υποβάλαμε πρώτοι για να υποστηρικθεί ότι διεκδικήθηκε ένας άλλου είδους συμβολισμός. Θα μπορούσε βέβαια κάποιος να προσδώσει σε αυτά την πρόταση χαρακτηριστικά μικρομεγαλισμού, αλλά δεν είναι έτσι. Μπορεί να μην έχει η Ελλάδα πολλά κοινά σημεία με τη Γαλλία και τη Γερμανία ως προς τις αναπτυξιακές δυνατότητες και προτεραιότητες, έχει όμως σίγουρα πολλά κοινά με την Ιταλία και την Ισπανία, με τις οποίες έχει άλλωστε συμπορευθεί επί πολλά χρόνια στη διεκδίκηση πόρων και πολιτικών για τον ευρωπαϊκό Νότο, αλλά και πολλά κοινά σημεία όσον αφορά

τις υγειονομικές και οικονομικές συνέπειες της πανδημίας. Χωρίς να λησμονείται ότι είναι στην πρώτη θέση από πλευράς κατά κεφάλην χρηματοδότησης από το Ταμείο Ανάκαμψης, πράγμα που δικαιοματικά μπορεί να τη συγκατατάξει στην ομάδα αυτών των χωρών. Καμία δεν θα ήταν η διαφορά επί της ουσίας, αλλά θα ήταν σημαντική σε επίπεδο συμβολισμών και εντυπώσεων. Πράγματι, η υποβολή των σχεδίων ανάκαμψης των τεσσάρων χωρών ήταν είδηση στο υψηλό διεθνούς αναγνωσιμότητας Politico EU. Οχι όμως και η υποβολή του ελληνικού σχεδίου.

Τώρα που η χώρα μας αποκτά κάθε μέρα όλο και μεγαλύτερη αξιοπιστία, τέτοιες «ενέσεις» δημόσιας επιβεβαίωσης είναι πάντα χρήσιμες και θα έδειχναν ότι θα θέλαμε να βρεθούμε στις πρώτες γραμμές των ευρωπαϊκών εξελίξεων. Η χώρα μας έχει βεβαίως δώσει και στο παρελθόν δείγματα διεκδίκησης προτερίας στα ευρωπαϊκά πράγματα, θα

όπως συνέβη με την καθοριστική συμβολή της στην ανάπτυξη των πολιτικών συνοχής ή με τον αποφασιστικό ρόλο που έπαιξε στη διαμόρφωση της στάσης της Ε.Ε. στην επέμβαση στο Ιράκ το 2003. Τέτοιο δείγμα είναι και η πρόσφατη ελληνική πρόταση για το «εμβολιαστικό διαβατήριο». Όμως, οι πρωτοβουλίες αυτές, όσο αξιόπαινες και αξιοσημείωντες και αν είναι, δεν φαίνεται να ήταν ενταγμένες σε μια συνολικότερη στρατηγική για αναβάθμιση της ευρωπαϊκής εικόνας της χώρας. Μήπως, λοιπόν, ήλθε η ώρα που, αντί να ακολουθήσουμε τις ευρωπαϊκές εξελίξεις, προσπαθώντας απλώς να μεγιστοποιήσουμε τα εθνικά μας οφέλη, θα μπορούμε να προηγήμαστε των εξελίξεων αυτών και να βρισκόμαστε μεταξύ των συνδιαμορφωτών τους, στη βάση μιας εθνικής στρατηγικής για τον σκοπό αυτό; Μιας στρατηγικής που θα ακολουθούσε όμως με συνέπεια, εστω και αν σε ορισμένες περιπτώσεις θα

φαίνεται ότι βραχυπρόθεσμα δεν εξυπηρετεί ορισμένα από τα στενώς νοούμενα συμφέροντά μας; Και που θα επιτρέπει ταυτόχρονα στη χώρα να εμφανίζεται, όταν χρειάζεται, σε ρόλο «Νέστορος» μεταξύ αντιπαθέμενων απόψεων στην Ε.Ε.;

Τα οφέλη από μια τέτοια στάση είναι περίπου αυτονόητα. Αρκεί να τα συγκρίνουμε με τα οφέλη άλλων «Νεστόρων» της Ε.Ε., όπως είναι κατ' αρχάς το Βέλγιο και το Λουξεμβούργο. Που όχι μόνο σημαντικό ποσοστό του ΑΕΠ τους οφείλεται στην εκεί παρουσία και λειτουργία ευρωπαϊκών θεσμικών οργάνων, αλλά είναι και οι μητρες των ηγετών των ευρωπαϊκών θεσμών. Μια ματιά στην εθνικότητα των κατά καιρούς προέδρων των θεσμών αυτών επιβεβαιώνει τη διαπίστωση αυτή. Χωρίς να παραγνωρίζεται η εκ προοιμίου υμνήσιμη υποδοχή – και αποδοχή – επιμέρους εθνικών αιτημάτων τους. Όσο δε και αν η Ελλάδα δεν μπορεί να αναλάβει πλήρως αυτόν τον ρόλο –δεν την

ευνοεί ούτε η γεωγραφική ούτε η γεωπολιτική θέση της–, ακόμη και ένας ενδιάμεσος ρόλος θα είχε μεγάλη σημασία και αξία γι' αυτήν. Όπως π.κ. ο ρόλος της Πορτογαλίας, μιας χώρας με ίδιο πληθυσμό και όμοιο επίπεδο ανάπτυξης, με επίσης έκκεντρα γεωγραφική θέση, η οποία όμως κατά τα τελευταία δεκαπέντε χρόνια έδωσε έναν πρόεδρο της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, έναν πρόεδρο του Eurogroup και έναν γενικό γραμματέα του ΟΗΕ! Εμείς;

Οι περιστάσεις, τόσο στο εξωτερικό όσο και στο εσωτερικό, είναι ευνοϊκές για τον σχεδιασμό και την ανάπτυξη μιας στρατηγικής με στόχο την ανάληψη από τη χώρα μας ενός αντίστοιχου ρόλου. Το γοργόν και χάρην έχει.

* Ο κ. Αλέκος Κρητικός είναι ειδικός σύμβουλος του **ΕΛΙΑΜΕΠ**. Εκεί διατελεί στέλεχος της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και γενικός γραμματέας στα υπουργεία Εσωτερικών και Ανάπτυξης.